

Costache Conachi e socotit pe drept ca unul din primii noștri autori de piese teatrale.

Născut pe moșia părintească Țigănești (lângă Tecuci) la 14 octombrie 1777, ajunge unul din cei mai învățați oameni ai epocii sale (cunoaște în afara limbilor clasice și greaca modernă, turca, franceza); se specializează în inginerie.

Între 1806—1812 este ispravnic de Tecuci, la 1814—1818 vornic de aprozi, iar sub Ioan Sturza este membru în comitetul care administra finanțele; de la 1818—1831 este membru în comisia Moldovei pentru redactarea Regulamentului Organic.

Cosache Conachi a început să scrie în ultima decadă a secolului al XVIII-lea, mai întâi ca autor al unor versuri, cîntate de lăutarii epocii sale în Moldova și apoi cunoscute în Muntenia încă înaintea poeziilor lui Iancu Văcărescu.

Împreună cu lucrările originale de teatru ale lui Iordache Golescu, traduceri ale lui Alecu Beldiman, fragmentul de piesă de teatru: *Serdarul din Hirău*, găsit de Vasile Alecsandri, lucrările dramatice ale lui Costache Conachi, două la număr, pot fi socotite printre întiele noastre lucrări teatrale românești.

În decembrie 1806 i se reprezintă prima sa piesă: comedia *Judecata femeilor*. A doua piesă este scrisă în colaborare cu Dimitrachi Beldiman și cu Nicolai Dimachi și e intitulată: *Comedia banului Constantin Canta ce-i mai zic Căbujan și cavalier Cucoș*.

Ambele piese (aflătoare în manuscris la Biblioteca Academiei R.P.R.) poartă următoarea însemnare: «Nefiind teatru, s-au jucat comedia la „păpușerii”, după modelul străvechiului teatru de păpuși, personajele pieselor purtînd denumirea de „obraz”, actele de „perdele”, iar scenele de „zile”.»

Costache Conachi, retras la Țigănești, începează din viață la 4 februarie 1847.

Ion Sava s-a născut în Focșani, la 1 decembrie 1900, ca fiu al unor modeși slujbași de stat.

Copilăria și-a petrecut-o la Iași; tot la Iași a urmat școala primară; în același oraș urmează și-și absolvă liceul și Facultatea de drept.

După ce-și ia licența în drept, în 1923, face scurtă vreme avocatură și apoi ziaristică.

Talentat caricaturist, înființează și conduce revista „Caricatura”, prezentînd și 15 expoziții de caricaturi. A deschis și condus „teatrul de vedetă” din Iași.

Din 1931, îl găsim pe Ion Sava angajat al Teatrului Național ieșean, sub directoratul lui Ionel Teodoreanu, ca profesor de estetică pentru actori și după puțin timp, ca director de scenă. În același an, Ion Sava obține un deosebit succes ca regizor al

piesei *Simunul*. Spectacolele regizate de Sava purtau amprenta unei personalități cu o fan-
tezie luxuriantă, a unei mereu înnoite viziuni plastice. În 1938, părăsește teatrul ieșean și
se stabilește la București, detașat la Teatrul Național. Debutul în București îl face cu piesa
lui L. Pirandello: *Șase personaje în căutarea unui autor*.

Ion Sava a fost în scurta sa carieră de director de scenă, un vizionar, mereu în căuta-
rea desăvârșirii artistice. Concepția lui regizorală și penelul său de caricaturist și pictor
s-au împletit minunat în realizările sale scenografice.

Răpus de o boală crincenă, Ion Sava a încetat din viață la 26 octombrie 1947.

